

et temmal ei feddagi ei olnud, fellele temma omma suurt hädada saaks kaebada, ehk temmaga nou piddada. Kirriko minna ja seält ennesele melesjahutamist otsida, ka sedda nemmad kelasid ärra, ja kui nemmad isse senna läksid, siis sai Ervale käsko, maia wahtida. Süddamelikko palwe ja koddusse pühhitsusse läbbi üksnes piddi temma ennesele kannatust ja waimo joudo otsima, muido temma olleks ammogi ihho polest otsa sanud.

Möldri Peter kallas kolme aasta järrele isfama pole taggasi. Temma wann-matte rõõm temma pärrast olli ütlematta suur; sest se olli selgeste nähha, et temma ihho ja hinge polest terve noor mees olli. Seeb se olli, et isä, kui olli tüf aega rõõmo pissa-rattega silmil temma peäle waatnud, hüdis: Zummal õnnistago sinno sissetullemist ja wäljaastumist! — Peter istus isä ja emma wahhel mahha, ja juttustas neile laialt feik, mis olli näinud, katsnud, ja mis olli ammeti polest jure õppind. Wannemad ei tüddind mitte ärra, sedda feik kuuldes.

Peter panni pärrast üks raske kot hõbbe rahhaga laua peäle ja ütles: Isä, sedda ollen minna omma tö läbbi ja õigel wiisil teninud. Sedda ollen ma teile wõlgo teie rohke kullutamisse rest minno heaks. — Isä tännas ja fisis tedda temma ausa ellowiisi pärrast, agga ei wõtnud rahha mitte wasto, waid ütles: Müüd minnul ei olle murret mitte, et sinna ei saaks eddespiddi heaste ja ausaste läbbi. Sa olled õppind, kassinaste ja puhaste ellama, ja sest sinna saad wiisiste omma tullemat maiapiddamist ausaste üllespiddada. Olled küi ka tähhele pannud, kuidas wiisil peab perre orjade wasto ollema, ja se olgo iggapiddi ni õige ja lahke melego, et Zummal saaks sinno walitsusssega rahhul olla. Eeks pead sinna püüdma, omma ristiinnimeste ellamisse wiisil läbbi maia orjaid Zummasa pärrastisse tele sata. Siis wõttab rahho ingel sinno maias asset, ja sind isse auustakse ning armastakse perre allamatte käest, ja se läbbi wast kossuwad feik tarwisised perre tödd.